ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

Σε συνεργασία
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Υπό την εποπτεία του ΥΠ.ΠΟ.

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκη | Αίθουσα Φίλων Μουσικής (Μ1)

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΟΚΤ ΩΡΑ 20:30

Κουαρτέτο Εγχόρδων Φιλαρμονικής Ορχήστρας Μονάχου

ΙΑΣΩΝ ΚΕΡΑΜΙΔΗΣ, Βιολί
CLÉMENT COURTIN, Βιόλα
NAOKA AOKI, Βιολί
SHIZUKA MITSUI, Βιολοντσέλο

Διεύθυνση Ορχήστρας:

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

www.tsso.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.
Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Αντώνιος Κωσταντινίδης

ΜΕΛΗ
Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

*Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει το πρόγραμμα. Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω. Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφηση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκη | Αίθουσα Φίλων Μουσικής (Μ1)

ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

ΣΑΒΒΑΤΟ 31 ΟΚΤ ΩΡΑ 20:30

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ντάι Φουτζικούρα (1977):
Radiance για ορχήστρα ..... 10’

Συν-ανάθεση από την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, την 34η Music Biennale του Ζάγκρεμπ, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Τόκυο, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Χιροσίμα και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σεντάι

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑ

Τζων Άνταμς (1947):
Absolute Jest ..... 25’

διάλειμμα

Γιοχάνες Μπραμς (1833-1897):
Συμφωνία αρ.1 σε ντο ελάσσονα, έργο 68 ..... 50’

I. Un poco sostenuto – Allegro - Meno allegro
II. Andante sostenuto
III. Un poco allegretto e grazioso
IV. Adagio – Più andante – Allegro non troppo, ma con brio – Più allegro

DAI FUJIKURA (ΓΕΝ. 1977):

RADIANCE ΓΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Με προσκάλεσαν να γράψω ένα ορχηστρικό έργο στην κλίμακα μιας συμφωνίας του Μπετόβεν, με το αίτημα να «αντηχεί» με κάποιο τρόπο τον κόσμο του Μπετόβεν. Το πρώτο μου ένστικτο ήταν η έρευνα: άρχισα να διαβάζω τις επιστολές του Μπετόβεν. Αμέσως αφού ολοκλήρωσα την όπερά μου «Το Μεγάλο Κύμα» - που πηγάζει από τη ζωή του Χοκουσάι - η αντίθεση ήταν εντυπωσιακή. Ο Χοκουσάι, όπως τον γνώρισα μέσα από αυτό το έργο, ενσάρκωσε την κίνηση προς τα εμπρός: ανθεκτικός, πραγματιστής και αδιάκοπα αισιόδοξος, πάντα κολυμπώντας ενάντια στο ρεύμα. Οι επιστολές του Μπετόβεν, συγκριτικά, συχνά έμοιαζαν σκοτεινές, φορτωμένες, ακόμη και καταθλιπτικές. Ίσως αυτό να είναι μέρος της διαρκούς ευρωπαϊκής εικόνας του «ιδιοφυούς καλλιτέχνη» - δεν είμαι σίγουρος. Σε κάθε περίπτωση, οι επιστολές δεν πυροδότησαν το έργο που έπρεπε να γράψω. Και ήξερα επίσης ότι δεν ήθελα να δανειστώ το μουσικό υλικό του Μπετόβεν. Για μένα, η σύνθεση αφορά την οικοδόμηση μιας ουτοπίας στην οποία θα ήθελα να ζήσω - μιας ουτοπίας την οποία οι ακροατές είναι ευπρόσδεκτοι να επισκεφθούν. Δεν χρειάζεται να εισάγω υπάρχοντα έπιπλα από το σπίτι κάποιου άλλου. Αντ' αυτού, βρήκα μια προσέγγιση που επέτρεπε στον Μπετόβεν να είναι παρών ως καταλύτης, όχι ως απόσπασμα. Πήρα μια ηχογράφηση ενός μόνο μέρους από μια συμφωνία του Μπετόβεν (δεν θα πω ποια), και τέντωσα περίπου πέντε φορές το αρχικό της μήκος, μετατρέποντάς την σε ένα αργό, βαρύ, τοπίο χαμηλών συχνοτήτων. Στη συνέχεια άρχισα να συνθέτω τη δική μου μουσική απευθείας «πάνω» σε αυτόν τον ήχο. Μόλις η σύνθεση βρήκε την κατεύθυνσή της, αφαίρεσα εντελώς την τεντωμένη ηχογράφηση - αφήνοντας μόνο ό,τι είχα γράψει και αναπτύσσοντας το κομμάτι από εκεί. Ως αποτέλεσμα, η παρτιτούρα δεν περιέχει θέματα Μπετόβεν, αρμονίες Μπετόβεν και νότες Μπετόβεν: αυτό που απομένει είναι η μουσική μου, διαμορφωμένη από τη διαδικασία σκιάς που τη δημιούργησε. Το έργο ξεκινά σε υψηλή ένταση - σαν να εμφανίζεται πρώτα το φως - υποδηλώνοντας, αντίθετα, το χαμηλό, βαρύ έδαφος της τεντωμένης πηγής που δεν είναι πλέον ακουστό. Η «Λάμψη» είναι ένας τίτλος που υποδεικνύει την κεντρική αίσθηση του έργου: τη φωτεινότητα όχι ως «διακόσμηση», αλλά ως κάτι που αναδύεται από την πίεση και τη βαρύτητα. Η προέλευσή της βρίσκεται σε μια «αργή, βαριά, χαμηλής συχνότητας «σκιά» που δεν είναι πλέον ακουστή, αλλά της οποίας η παρουσία εξακολουθεί να «διαμορφώνει» τη μουσική.

Dai Fujikura

JOHN ADAMS (1947):

ABSOLUTE JEST

Ο Τζων Άνταμς είναι ένας σύγχρονος μινιμαλιστής Αμερικανός συνθέτης, με ιδιαιτέρως πλούσια εργογραφία που περιλαμβάνει όπερες, συμφωνικά και χορωδιακά έργα, μουσική δωματίου κ.α. Η καταγωγή του είναι από τη Μασαχουσέτη και σπούδασε - μεταξύ άλλων - στο Χάρβαρντ, ενώ συγκαταλέγεται στους πλέον δημοφιλείς συνθέτες της εποχής μας.

Το 'Absolute Jest' είναι ένα κοντσέρτο σε μία κίνηση για κουαρτέτο εγχόρδων και ορχήστρα που γράφτηκε το 2012 για τα εκατό χρόνια της Συμφωνικής Ορχήστρας του Σαν Φρανσίσκο και ενσωματώνει στοιχεία από τη μουσική του Μπετόβεν και συγκεκριμένα από ύστερα κουαρτέτα εγχόρδων του, όπως τα opus 131 και 135, αλλά και τη *Μεγάλη Φούγκα*. Ο τίτλος του δεν παραπέμπει απλώς σε αστεϊσμούς ή χαριτολογήματα, όπως μεταφράζεται κυριολεκτικά το "jest", αλλά και στη λατινική ρίζα της λέξης "gesta" (πράξεις, έργα ή γεγονότα), που χρησιμοποιούνταν ως γενικός τίτλος σε χρονικά, βιογραφίες και ιστορικά έργα (8ος έως 14ος αιώνας) για την καταγραφή κατορθωμάτων ηγεμόνων. Υποδηλώνεται έτσι και η άσκηση φαντασίας και ευφυΐας κατά τη μεταμόρφωση του σπουδαίου πρωτότυπου θεματικού υλικού.

Ο Άνταμς συνέλαβε για πρώτη φορά την ιδέα για το έργο αυτό ακούγοντας τη σουίτα από το μπαλέτο 'Πουλτσινέλα'

του Ιγκόρ Στραβίνσκι. Έγραψε σχετικά: «Ακούγοντας αυτό (και γνωρίζοντας ότι ήμουν ήδη αφοσιωμένος στο να συνθέσω κάτι για την 100ή επέτειο της Συμφωνικής Ορχήστρας του Σαν Φρανσίσκο) με ενθουσίασε ξαφνικά ο τρόπος με τον οποίο ο Στραβίνσκι είχε απορροφήσει μουσικά αντικείμενα από το παρελθόν και τα είχε επεξεργαστεί στη δική του εξαιρετικά προσωπική γλώσσα. Αλλά εκεί τελειώνει η σύγκριση. Ο Στραβίνσκι προφανώς δεν ήταν εξοικειωμένος με τους Pergolesi και άλλες ναπολιτάνικες μελωδίες όταν ο Ντιαγκίλεφ του τις έφερε. Εγώ, από την άλλη πλευρά, αγαπούσα τα κουαρτέτα εγχόρδων του Μπετόβεν από τότε που ήμουν έφηβος, και το να φτιάξω κάτι από αποσπάσματα του Opus 131, του Opus 135 και της 'Große Fuge' (καθώς και μερικά ακόμη γνωστά «τατουάζ» από τα συμφωνικά του σκέρτσα) ήταν μια εντελώς αυθόρμητη πράξη για μένα».

Σε αντίθεση με τον Στραβίνσκι, ο οποίος «ενημέρωσε» ολόκληρα τμήματα υλικού που είχε συνθέσει προηγουμένως στο μπαλέτο, ο Άνταμς στο 'Absolute Jest' περιορίζεται στη χρήση σύντομων, μεμονωμένων και αρχικά άσχετων θραυσμάτων, που τα χρησιμοποιεί ως δομικά στοιχεία για να κατασκευάσει ένα ενιαίο μέρος μεγάλων διαστάσεων. Ο Άνταμς ανακάλυψε ότι μαζί με την προφανώς συνειδητή επιλογή των πηγών, κάποιες απροσδόκητες ή υποσυνείδητες νύξεις και μοντέλα του Μπετόβεν φάνηκαν να γίνονται επίσης μέρος της διαδικασίας. Παραδόξως αποδείχτηκε πως η χρήση θραυσμάτων απευθείας από την παρτιτούρα του Μπετόβεν είχε ένα απελευθερωτικό αποτέλεσμα για τον ίδιο οδηγώντας τον σε άκρως ενδιαφέροντα δημιουργικά μονοπάτια, αφού η ιδιοφυΐα του Μπετόβεν είναι ικανή να απελευθερώνει ανυποψίαστη δύναμη μέσα από 'ελάχιστες πληροφορίες'. «Νομίζω ότι ίσως περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο έργο μου», λέει ο Άνταμς, «αυτό αφορά την εφεύρεση, με την έννοια της λήψης υλικού και της πραγματοποίησης κάθε είδους πραγμάτων με αυτό», προσθέτοντας πάντως πως «Πρέπει να προσέχεις να μην σκέφτεσαι αυτά τα πράγματα ενώ συνθέτεις. Διαφορετικά, είναι σαν να κοιτάς τον ήλιο».

Ο ενοποιητικός παράγοντας εδώ είναι η έλξη του συνθέτη σε αυτό που αποκαλεί «εκστατική ενέργεια του Μπετόβεν». Το στυλ του Άνταμς έχει ως ένα από τα χαρακτηριστικά του στοιχεία μια ακαταμάχητα ισχυρή αίσθηση ορμής. Όπως επισημαίνει ο ίδιος «ο Μπετόβεν ήταν μάστορας στο να παίρνει την ελάχιστη ποσότητα πληροφοριών και να την μετατρέπει σε φανταστικές, εκφραστικές και ενεργοποιημένες δομές». Ο Άνταμς περιλαμβάνει επίσης μια ανέκφραστη αναφορά στη «δημοφιλή» μουσική του Μπετόβεν, θέτοντας σε κίνηση το 'Absolute Jest' με το ρυθμικό μοτίβο από την 'Ενάτη Συμφωνία', αρχικά δοσμένο ως τηλεγραφικός παλμός που παίζεται από τα τύμπανα σε ένα μόνο τόνο, ενώ αμέσως μετά ο Άνταμς εισάγει ήχους ξένους προς τον Μπετόβεν, με κουδουνίσματα κουρδισμένα με ιδιαίτερο τρόπο. Η παρουσία ενός σόλο κουαρτέτου εγχόρδων που υφαίνεται μέσα και έξω από το μεγαλύτερο ύφασμα, το οποίο δημιουργείται από τη μεγάλη ορχήστρα, αποτελεί ένα ασυνήθιστο συνθετικό στοιχείο, που διευρύνει περαιτέρω το πεδίο της εφεύρεσης του Άνταμς. Η ιδέα του ήρθε σαν «μια μαύρη τρύπα ρεπερτορίου», όπως αστειεύεται σχετικά.

Η παγκόσμια πρεμιέρα του έργου έγινε στις 15 Μαρτίου 2012 στο Davies Hall του Σαν Φρανσίσκο, από τη Συμφωνική Ορχήστρα της πόλης, υπό τη μουσική διεύθυνση του Michael Tilson Thoma και το Κουαρτέτο Εγχόρδων του Αγίου Λαυρεντίου. Μετά από την πρεμιέρα του, ο δημιουργός του ξαναέγραψε την αρχή του έργου που δεν τον ικανοποίησε καθόλου. Δήλωσε σχετικά: «Αυτό το αρχικό άνοιγμα δεν με ικανοποίησε ποτέ. Η σαφήνεια του ρόλου του σόλο κουαρτέτου ήταν συχνά θαμμένη κάτω από την ορχηστρική δραστηριότητα, με αποτέλεσμα αυτό που μου ακουγόταν μάλλον σαν «φλυαρία». Μαζί και η αναγκαιότητα της επιβράδυνσης του ρυθμού του Μπετόβεν στο σκέρτσο του opus 131, προκειμένου να καταστούν ορισμένα ορχηστρικά αποσπάσματα διαπραγματεύσιμα, μείωνε τη

JOHANNES BRAHMS (1833-1897):

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.1 ΣΕ ΝΤΟ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 68

I. Un poco sostenuto – Allegro - Meno allegro

II. Andante sostenuto

III. Un poco allegretto e grazioso

IV. Adagio – Più andante – Allegro non troppo, ma con brio – Più allegro

Ο τελειομανής Γιοχάνες Μπραμς χρειάστηκε 14 ολόκληρα χρόνια για να συνθέσει την πρώτη συμφωνία του, μη θέλοντας να αφήσει πάνω της κανένα απολύτως ψεγάδι. Υπήρχε βέβαια και η ανασφάλεια του πρωτάρη, που την ενίσχυε το βάρος της σκιάς του Μπετόβεν, του οποίου είχε ήδη αναγορευτεί διάδοχος στις συνειδήσεις όλων, με τη σχετική υποστήριξη του Σούμαν. Ένα ακόμη γεγονός που συνετέλεσε στην καθυστέρηση της ολοκλήρωσης του έργου ήταν η δραματική ένταση του α' μέρους, που έθετε πολύ υψηλά και σχεδόν απροσπέλαστα συνθετικά εμπόδια για τη συνέχεια. Χρειάστηκε η εμπειρία που απέκτησε ο συνθέτης τα επόμενα χρόνια για να υπερπηδήσει αυτά τα εμπόδια, ολοκληρώνοντας τελικά ένα ευφυές αριστούργημα που χαρακτηρίζεται από αβρότητα, μεγαλοπρέπεια και σπάνια ευαισθησία που αγγίζει τη ψυχή, μεταδίδοντας ταυτόχρονα μια δύναμη που συγκλονίζει. Η πρεμιέρα του δόθηκε στην Καρλσρούη τον Νοέμβριο του 1876. Η συμφωνία χαιρετίστηκε ως η δέκατη, μετά τις εννιά του Μπετόβεν, δικαιολογώντας πλήρως το θόρυβο περί διαδοχής. Ο Μπραμς από την πλευρά του αποδέχεται έμπρακτα το ρόλο που του επεφύλαξε η ιστορία, αποτίνοντας φόρο τιμής στον Μπετόβεν με τη δανεισμένη από τον «Ύμνο της Χαράς» μελωδία των εγχόρδων, την οποία χρησιμοποιεί στο φινάλε του έργου, με μία όμως τελείως διαφορετική μουσική υφή.

Το πρώτο μέρος είναι γραμμένο σε μορφή σονάτας. Η δραματική εισαγωγή αυτού του μέρους είναι το τελευταίο κομμάτι του παζλ που τοποθέτησε στο έργο ο δημιουργός του, μετά από τόσα χρόνια δουλειάς. Ήταν χαρακτηριστικό του πνεύματος του Μπραμς να τελειώσει το έργο προσθέτοντας ακόμη περισσότερη δραματική ένταση εκεί ακριβώς που είχε συναντήσει τα μεγαλύτερα εμπόδια εξαιτίας αυτής. Αμέσως μετά την εισαγωγή, ο Μπραμς χαιρετά την Κλάρα Σούμαν με μία μελωδία που χρησιμοποιεί από παλιά για αυτό το σκοπό και την είχε ονομάσει 'αλπικό κέρας', από το ομώνυμο ελβετικό όργανο (alphorn), ενώ άλλοι την έχουν πει 'London chimes'. Το κυρίως θέμα ξεπροβάλλει με αγριότητα από τα βιολιά και στη συνέχεια αμφιταλαντεύεται μεταξύ των βιολιών και των ξύλινων πνευστών. Τα υπόλοιπα έγχορδα και τα τύμπανα προσφέρουν ένα ρυθμικό υπόβαθρο που θυμίζει το 'θέμα της Μοίρας' από την 'Πέμπτη Συμφωνία΄ του Μπετόβεν. Μετά την ανάπτυξη των θεμάτων ακολουθεί η ανακεφαλαίωση, με κάπως νεφελώδη τρόπο αρχικά, για να καταλήξουμε σε ένα ειρηνικό τέλος.

Το δεύτερο μέρος είναι πολύ πιο ήρεμο από το προηγούμενο. Ξεκινά με τα έγχορδα, που υποδέχονται σύντομα στη συντροφιά τους το φαγκότο. Ενδιαφέροντες διάλογοι εξελίσσονται μεταξύ των διαφόρων ομάδων της ορχήστρας, ενώ ξεχωρίζει ένα σκοτεινό θέμα που αλλάζει χέρια. Η μακαριότητα που απλώθηκε στο τέλος του α' μέρους φτάνει πλέον στο αποκορύφωμα μέσα από μαγευτικά σόλι του όμποε και του πρώτου βιολιού, ενώ το κλαρινέτο προσφέρει μία αντίθεση στην όλη μελαγχολική διάθεση. Τα έγχορδα όμως επιμένουν να δυσθυμούν και μόνο η συμμαχία όλων των πνευστών μπορεί να τους αντισταθεί φέρνοντας αισιοδοξία. Η περιπλάνηση καταλήγει σε ένα σόλο του βιολιού που θα πει εμφατικά την τελευταία λέξη.

Το τρίτο μέρος είναι πιο σύντομο από τα υπόλοιπα. Ξεκινά με μία ήρεμη μελωδία του κλαρινέτου, ενώ ακολουθεί ένα δεύτερο θέμα από όλα τα ξύλινα πνευστά, για να απαντήσουν τα βιολιά με το πρώτο θέμα. Το φλάουτο, το όμποε και το φαγκότο εισάγουν μία χαρούμενη ποιμενική μελωδία, ενώ προχωράμε μέσα από διάφορες συνθετικές ιδέες του Μπραμς, για να καταλήξουμε σε ένα απαλό καρδιοχτύπι, που ακούγεται όλο και πιο έντονα, ώσπου διακόπτεται απότομα.

Το φινάλε φέρνει εντελώς διαφορετικά συναισθήματα, αφού ξεκινά με μία δυσοίωνη εισαγωγή που σκορπά το σκοτάδι της παντού, βαδίζοντας πάνω σε ένα μονότονο μοτίβο των τυμπάνων. Μία αχτίδα αισιοδοξίας ξεπροβάλλει μέσα από την επανεμφάνιση της ευγενικής μελωδίας alphorn, η οποία περιγράφει την απεραντοσύνη ενός θεαματικού τοπίου των Άλπεων. Ακολουθεί ο φόρος τιμής στον Μπετόβεν με την αναφορά στην Ωδή της Χαράς από την 'Ενάτη Συμφωνία' και μετά την ανάπτυξη και την ανακεφαλαίωση των θεμάτων, απελευθερώνεται όλη η ένταση σε μία εξαιρετικά δραματική ΄στιγμή θριάμβου΄. Η συμφωνία ολοκληρώνεται με την επονομαζόμενη Amen Cadence, που ονομάστηκε έτσι γιατί αντιστοιχούσε στο 'Αμήν' των εκκλησιαστικών ύμνων της αγγλοαμερικανικής παράδοσης. Κλείνοντας τη συμφωνία του με αυτό τον τρόπο, ο Μπραμς ενισχύει μία τάση των θρησκευτικών υμνωδών της εποχής του να καθιερώσουν αυτό τον παραδοσιακό τρόπο ολοκλήρωσης των εκκλησιαστικών τους ύμνων.

Στο συμφωνικό του ντεμπούτο λοιπόν ο Μπραμς καταφέρνει να συνδυάσει τις παραδοσιακές δομές και τα ιδεώδη του κλασικισμού με το βαθύ συναισθηματισμό και τα πλούσια εκφραστικά μέσα του ρομαντισμού, διαμορφώνοντας ένα προσωπικό ύφος που θα τον καθιέρωνε γρήγορα ανάμεσα στους κορυφαίους.

Νίκος Κυριακού

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Κορνήλιος Μιχαηλίδης είναι Έλληνας αρχιμουσικός, αναγνωρισμένος για το έργο του τόσο στο συμφωνικό όσο και στο οπερατικό ρεπερτόριο. Είναι νικητής του Α΄ Βραβείου και του Βραβείου της Ορχήστρας στον περίφημο Διεθνή Διαγωνισμό Διεύθυνσης ορχήστρας του Τόκιο 2024, διάκριση που έχει οδηγήσει έκτοτε σε τακτικές εμφανίσεις στην Ιαπωνία.

Ως προσκεκλημένος αρχιμουσικός, έχει συνεργαστεί με ορχήστρες διεθνούς κύρους όπως οι NHK Symphony Orchestra, Orchestre Philharmonique de Radio France, Tokyo Philharmonic, New Japan Philharmonic, Russian Namonal Orchestra, Lithuanian Namonal Symphony Orchestra, Sinfonia Lahm, Orchestra Ensemble Kanazawa, Iceland Symphony Orchestra, South Denmark Philharmonic, καθώς και με όλες τις μεγάλες ελληνικές ορχήστρες. Έχει επίσης συνεργαστεί με μερικούς από τους σημαντικότερους σολίστ της εποχής μας, όπως η Lise Davidsen, ο Sir Stephen Hough, ο Benjamin Grosvenor και ο Denis Kozhukhin.

Οι πρόσφατες ηχογραφήσεις του συμφωνικών έργων του Μίκη Θεοδωράκη με την Staatskapelle Weimar, που κυκλοφόρησαν από την Berlin Classics, και με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, που κυκλοφόρησαν από την Genuin Classics, έχουν αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές.

Από το 2018 διατηρεί σταθερή καλλιτεχνική σχέση με το Teatro Real της Μαδρίτης, όπου έκανε το επίσημο ντεμπούτο του με τον *Μαγικό Αυλό (Die Zauberflote)* το 2020 και διηύθυνε το Nixon in China του John Adams το 2023, καθώς και τον *Ευγένιο Ονέγκιν* το 2025. Το οπερατικό ρεπερτόριό του περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις όπερες *Falstaff, La clemenza di Tito, Idomeneo, Medee* του Cherubini και *Only the Sound Remains* της Kaija Saariaho.

Ο Κορνήλιος αποφοίτησε από την Ακαδημία Sibelius στο Ελσίνκι το 2018 με μεταπτυχιακό δίπλωμα στη Διεύθυνση Ορχήστρας. Πριν από αυτό, σπούδασε πιάνο στην Ecole Normale de Musique στο Παρίσι και στο Jacobs School of Music του Πανεπιστημίου της Ιντιάνα στις ΗΠΑ.

Στα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας του διετέλεσε βοηθός αρχιμουσικός της Συμφωνικής Ορχήστρας της Φινλανδικής Ραδιοφωνίας την καλλιτεχνική περίοδο 2016/17 και βοηθός αρχιμουσικός της Orchestre Philharmonique de Radio France από το 2018 έως το 2020. Την καλλιτεχνική περίοδο 2021/22 διετέλεσε Conductor in Residence της Συμφωνικής Ορχήστρας της Ισλανδίας.

Ως βραβευμένος στον 1ο Διεθνή Διαγωνισμό Πιάνου της Mayenne στη Γαλλία, έχει εμφανιστεί στην Ευρώπη, το Ισραήλ και τις ΗΠΑ, δίνοντας ρεσιτάλ πιάνου και συναυλίες μουσικής δωματίου, καθώς και εμφανίσεις ως σολίστ με ορχήστρες. Έχει συνεργαστεί με διακεκριμένους μουσικούς όπως ο Sergei Krylov, ο Valeriy Sokolov και ο Juraj Valčuha.

Από το 2016 έως το 2020, ο Κορνήλιος Μιχαηλίδης υπήρξε συνιδρυτής και διευθυντής του project και της ορχήστρας δωματίου “Beethoven Now!” στη Φινλανδία, ενός συνόλου με ειδίκευση στη μουσική του Ludwig van Beethoven, που παρουσίαζε το έργο του σε σύγχρονο πλαίσιο, μέσα από καινοτόμες και ιστορικά τεκμηριωμένες ερμηνείες.

Το 2016 ίδρυσε το Φεστιβάλ Κλασικής Μουσικής Κουφονησίων, έναν ραγδαία αναπτυσσόμενο και υψηλού κύρους πολιτιστικό θεσμό που πραγματοποιείται σε ένα από τα μικρότερα νησιά της Ελλάδας.

Πέραν της μουσικής του δραστηριότητας, είναι ενεργός πιλότος αεροσκαφών.

ΙΑΣΩΝ ΚΕΡΑΜΙΔΗΣ

ΒΙΟΛΙ

Ο Ιάσων Κεραμίδης είναι ένας εξαιρετικά ταλαντούχος βιολονίστας – οι ερμηνείες του είναι βαθιά συναισθηματικές και γεμάτες ενέργεια του νότου. Από τον Δεκέμβριο του 2013 ο Ιάσων είναι μέλος των πρώτων βιολιών στη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μονάχου. Από τον Απρίλιο του 2018, ο Ιάσων είναι Αναπληρωτής Εξάρχων της Φιλαρμονικής του Μονάχου.

Είναι μέλος της Ορχήστρας του Φεστιβάλ Λουκέρνης και της Παγκόσμιας Ορχήστρας της Ειρήνης. Παίζει ένα βιολί Lorenzo Storioni από το 1680 και ένα δοξάρι Eugene Sartory.

Ο Ιάσων Κεραμίδης δραστηριοποιείται ως σολίστ, μουσικός ορχήστρας και δραστηριοποιείται ενεργά και στο χώρο της μουσικής δωματίου. Ως σολίστ έπαιξε με τη Βουλγαρική Συμφωνική Ορχήστρα της Σόφιας, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Φιλαρμονική του Λβιβ, τη Φιλαρμονική του Μπάντεν-Μπάντεν, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, τη Συμφωνική Ορχήστρα του Nizhny - Novgorod , τη Deutsche Staatsphiharmonie και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Καρίνθου καθώς και με την Εθνική Ορχήστρα Λιθουανίας και την Ορχήστρα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Είναι μέλος του Escualo 5 Quintet και του Akamas Duo. Έχει περιοδεύσει σε Τσεχία, Βουλγαρία, Ηνωμένο Βασίλειο, Νορβηγία, Ρωσία, Ιταλία, Ελβετία, Αυστρία, Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Βραζιλία, Ιαπωνία, Νότια Κορέα, Ταϊβάν, ΗΠΑ, Νότια Αφρική και Λατινική Αμερική.

Οι ηχογραφήσεις του σε CD έχουν επαινεθεί από τον διεθνή Τύπο και προτάθηκαν για το Γερμανικό Βραβείο Κριτικών Recormd, το Magazine Crescendo και το Le Monde, μεταξύ άλλων. Έχει ηχογραφήσει σε συνεργασία με τους Ragna Schirmer, Benedict Klöckner και Julien Heichelbech έργα των Robert και Clara Schumann για την Berliner Klassiks Label. Επίσης μουσική του Astor Piazzola με τον Escualo 5 για την BIS Label.

Μεγαλωμένος με τα αδέρφια του στην Ελλάδα, που είναι επίσης επαγγελματίες βιολιστές, μελετούσαν μαζί και η μουσική έγινε η καθημερινή του συντροφιά από την παιδική του ηλικία και μετά. Ο Ιάσων σπούδασε βιολί στα Μουσικά Πανεπιστήμια της Καρλσρούης και της Στουτγάρδης, με καθηγητές τους Στέλιο Καφαντάρη, Ingolf Turban, Ulf Hoelscher καθώς και μουσική δωματίου με τον καθηγητή Michael Uhde.

Από τα 13 του έχει κερδίσει βραβεία σε πολλούς εθνικούς και διεθνείς διαγωνισμούς. Υπήρξε υπότροφος σε διάφορα ιδρύματα (Ίδρυμα Ωνάση) και κατά τη διάρκεια των σπουδών του έλαβε ένα βιολί του Ferdinando Gagliano (1752) από την Κρατική Συλλογή της Βάδης-Βυρτεμβέργης.

Είναι ο αναπληρωτής Εξάρχων της Φιλαρμονικής Ορχήστρας Μονάχου.

NAOKA AOKI

ΒΙΟΛΙ

Η βιολονίστα Naoka Aoki, η οποία έγινε πρώτη γυναίκα κοντσερτίνο της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Μονάχου, γεννήθηκε το 1992 και άρχισε να παίζει βιολί σε ηλικία 3 ετών. Σπούδασε " Δίπλωμα Σολίστ" στο Toho College of Music στο Τόκιο ως η νεότερη φοιτήτρια με τον καθηγητή Masafumi Hori. Κατά τη διάρκεια των σπουδών της, έκανε το ντεμπούτο της με τη συμφωνική ορχήστρα του NHK ερμηνεύοντας το πρώτο κοντσέρτο για βιολί του Paganini.

Έχει λάβει πολλά βραβεία στην Ιαπωνία, όπως Special Diploma από τον Διαγωνισμό Τσαϊκόφσκι για νέους μουσικούς και 1ο Βραβείο και τρία ειδικά βραβεία στον Japan Music Competition . Αργότερα, κέρδισε το 2ο βραβείο στον Long-Thibaud-Crespin 2014, το 2ο βραβείο στον 4ο Διεθνή Μουσικό Διαγωνισμό της Κίνας και το 3ο Βραβείο στον 6ο Διεθνή Διαγωνισμό Sendai το 2016.

Συνέπραξε τακτικά ως σολίστ με πολλές ορχήστρες όπως με την Συμφωνική Ορχήστρα NHK, την Συμφωνική Ορχήστρα του Τόκιο, την Φιλαρμονική Ορχήστρα της Οσάκα, την Φιλαρμονική Ορχήστρα Σεντάι και την Συμφωνική Ορχήστρα Σαπόρο. Όχι μόνο σε σολιστικό επίπεδο, αλλά και σε επίπεδο μουσικής δωματίου εμφανίστηκε σε αίθουσες συμπεριλαμβανομένων Wigmore Hall, Cadogan Hall και Royal Albert Hall και Birmingham Town Hall.

Αποφοίτησε από το Royal College of Music με το χρυσό μετάλλιο Tagor που έλαβε από τον πρίγκιπα Κάρολο. Αργότερα συνέχισε τις σπουδές της στο Royal Academy of Music με την Prof. Mayumi Fujikawa και στη συνέχεια στο Hochschule für Musik und Theater München με την Prof. Ana Chumachenko. Το ντεμπούτο CD της " Ein Konzert" κυκλοφόρησε από την Fontec το 2018.

CLÉMENT COURTIN

ΒΙΟΛΑ

Γεννημένος στη γαλλική πόλη Λιλ, άρχισε να παίζει βιολί σε ηλικία οκτώ ετών. Από το 1995 έως το 1997 σπούδασε στο Παρίσι με τη Suzanne Gessner. Μετά από αυτό, ο Clément Courtin εντάχθηκε στην τάξη του Igor Oistrakh στις Βρυξέλλες, όπου, αφού σπούδασε για οκτώ χρόνια, αποφοίτησε με μεταπτυχιακό το 2005. Από το 1997 έως το 2002, ο Courtin ήταν κοντσερτίνο της Ορχήστρας Δωματίου Amadeus στη Γαλλία, με solo guest εμφανίσεις στη πολλές χώρες όπως η Νορβηγία, η Κίνα και η Ιαπωνία.

Μετά από περαιτέρω σπουδές ως υπότροφος στην Ακαδημία της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Μονάχου το 2004, έγινε μέλος των β΄ βιολιών της ίδιας ορχήστρας το 2006. Εκτός από τις δραστηριότητές του στην ορχήστρα, ο Clément Courtin συμμετέχει επίσης σε πολλές συναυλίες μουσικής δωματίου και το 2008 έπαιξε το *Κοντσέρτο για βιολί* του Τσαϊκόφσκι με την Ορχήστρα της Siemens στην Herkulessaal του Μονάχου.

SHIZUKA MITSUI

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ

Ο Shizuka Mitsui έλαβε τα πρώτα του μαθήματα βιολοντσέλου σε ηλικία πέντε ετών και σπούδασε στο Toho Gakuen School of Music στο Τόκιο με τον Hakuro Mori. Το 2011 έγινε μέλος της Ακαδημίας της Συμφωνικής Ορχήστρας του NHK. Από το 2016 σπουδάζει στο Πανεπιστήμιο Mozarteum στο Σάλτσμπουργκ με τον Clemens Hagen. Έχει κερδίσει πολλά βραβεία (συμπεριλαμβανομένου του εσωτερικού διαγωνισμού βιόλας και βιολοντσέλου στο Πανεπιστήμιο Mozarteum και του Διεθνούς Διαγωνισμού George Enescu) και έχει λάβει προσκλήσεις σε διεθνή μουσικά φεστιβάλ. Ήταν μέλος της Ακαδημίας της Φιλαρμονικής του Μονάχου και έγινε μόνιμο μέλος στα βιολοντσέλα το 2019.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

© Γιάννης Γούτμαν

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα σπουδαιότερα συμφωνικά σύνολα στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ιδρύθηκε το 1959 από τον Ελληνοκύπριο συνθέτη και μαέστρο Σόλωνα Μιχαηλίδη. Απασχολεί σήμερα περισσότερους από 110 μουσικούς και κάθε χρόνο υποδέχεται στις συναυλίες της δεκάδες χιλιάδες θεατές.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένας σημαντικός προωθητής του ελληνικού πολιτισμού στην παγκόσμια σκηνή, τόσο μέσω των διεθνών εμφανίσεών της, όσο και μέσω των ηχογραφήσεών της. Στις πρόσφατες περιοδείες της περιλαμβάνονται εμφανίσεις στην περίφημη Musikverein της Βιέννης και την Elbphiharmonie του Αμβούργου, ενώ η ορχήστρα έχει επίσης εμφανιστεί σε Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία, Κίνα, Αυστρία, Εσθονία, Τσεχία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Σερβία, Βόρεια Μακεδονία και Κύπρο.

Οι ηχογραφήσεις της Κ.Ο.Θ. έχουν αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές στον εγχώριο και διεθνή Τύπο, συνεργαζόμενη σταθερά με κάποιες από τις κορυφαίες δισκογραφικές εταιρείες του κόσμου, όπως η Deutsche Grammophon, η EMI, η Berlin Classics, η Da Vinci, η BIS και η Naxos.

Στη διάρκεια της πλούσιας ιστορίας της, έχει συνεργαστεί με τις κορυφαίες προσωπικότητες της μουσικής στον κόσμο, όπως οι Aram Khachaturian, Luciano Pavarotti, Leonid Kogan, Mstislav Rostropovich, Vladimir Ashkenazy, Οδυσσέας Δημητριάδης, καθώς και κορυφαίους καλλιτέχνες του σήμερα, όπως οι Plácido Domingo, José Carreras, Jonas Kaufman, Elīna Garanča, Asmik Grigorian, Tan Dun, Thomas Sanderling, Martyn Brabbins, Yefim Bronfman, Fazil Say, Simon Trpčeski, Λεωνίδας Καβάκος, Augustin Hadelich, Daniel Hope, Julian Rachlin, Mischa Maisky, Avi Avital, και πολλοί άλλοι.

Προωθεί τη σύγχρονη ελληνική μουσική δημιουργία μέσω τακτικών αναθέσεων σύνθεσης νέων έργων σε Έλληνες και ξένους δημιουργούς, ενώ διοργανώνει τον ιστορικό διαγωνισμό διεύθυνσης ορχήστρας και σύνθεσης «Δημήτρης Μητρόπουλος», του οποίου ανέλαβε την αναβίωση.

Ανάμεσα στις στοχεύσεις της συγκαταλέγεται η προώθηση της μουσικής δωματίου, με το Φεστιβάλ Μουσικής Δωματίου που συνδιοργανώνει με το Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσσαλονίκης να αποτελεί ένα από τα πιο επιτυχημένα στην Ελλάδα.

Τα ποικίλα εκπαιδευτικά προγράμματα της Κ.Ο.Θ. φτάνουν σε χιλιάδες μαθητές κάθε χρόνο και μεταδίδονται ζωντανά σε εκατοντάδες σχολεία, συμπεριλαμβανομένων σχολείων σε απομακρυσμένες περιοχές της Ελλάδας, αλλά και στο εξωτερικό.

Στο πλαίσιο της κοινωνικής της προσφοράς, διοργανώνει τακτικά συναυλίες σε νοσοκομεία, φυλακές και ιδρύματα για άτομα με αναπηρίες.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλτά, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti
Εύη Δελφινοπούλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάνταης
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου
Τίμος Αναστασιάδης
Θεοδώρα Παπανικολάου
Μαρία Τσόγια-Ραζάκοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β'
Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαλμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β'
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα
Αντώνιος Τζιβένης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β'
Λίλα Μανώλα

Tutti
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη
Ματέο Σεστάνι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'
Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής

Tutti
Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Νικολός Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Καραγκούνης

Κορυφαίοι Β'
Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β'
Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Παντελής Φεϊζός
Άγγελος Κοσκινάς

Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Ανδριάνα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α'
Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

Tutti
Χρήστος Γιάκκας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti
Σωκράτης Τρουπτσίδης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ Κ.Ο.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	**Σίμος Παπάνας**
ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ	**Χρυσή Γκαρίπη**
ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ	**Μίνα Παπακωνσταντίνου**
ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ *ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ	**Φίλιππος Χατζησίμου** **Αγγελική Κουρουκλίδου*** **Φίλιππος Πάτρας*** **Χριστίνα Μυλώση***
MARKETING & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ	**Νίκος Κυριακού**
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	**Μαρία Νιμπή** **Όλγα Αϊλαρούδη**
ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ	**Μανώλης Αδάμος** **Κατερίνα Νούλιου**
ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ	**Θεοδώρα Καραμανίδου**
ΤΑΜΙΑΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ	**Έλενα Παράσχου**
ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ	**Πέτρος Γιάντσης** **Γιώργος Νιμπής**
ΚΛΗΤΗΡΑΣ	**Νικηφόρος Κάκογλου**

Εκτύπωση εντύπου
SKG Press

Γραφιστική επιμέλεια
kitchen.was

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα
Νίκος Κυριακού

HELEXPO 2026

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ & ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ημερολόγιο Εκθέσεων

Freskon HELEXPO
23-25.04 2026
ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΦΡΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

THESSALONIKI BOOK FAIR
07-10.05 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ART _THESSALONIKI
14-17.05 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

BEYOND INNOVATION ARENA
17-19.06 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ | ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ & ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΑ-METROPOLITAN EXPO

90η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 5-13 9 2026 JAPAN
5-13.09 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Kosmima HELEXPO
17-19.10 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΣ, ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ, ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΛΙΘΩΝ, ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ, ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

INTERNATIONAL EXPO FOOD & DRINKS by Detrop HELEXPO
13-15.11 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ

Philoxenia Hotelia HELEXPO
13-15.11 2026
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ & ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ
HELEXPO
ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΝ, ΣΥΝΕΔΡΙΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ,
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ & ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 154, 546 36 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Τ.: 2310 291111
HELEXPO.GR

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΦΟΡΕΙΣ
ufi Member · ICCA Member · SOXEE · HAPCO · CEFA · AIPC

ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ (ΤΟΜΕΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ)
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΔΕΘ-HELEXPO
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΔΕΗ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
AEGEAN

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ
NOVA

OFFICIAL DATA CENTER INTERNET PROVIDER
LANCOM Data Center · Cloud · Telecom

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΩΝ
Autohellas Hertz

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

LEO McFALL

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ
της Κ.Ο.Θ. 2026-29

Principal conductor
of the TSSO 2026-29

FAZIL SAY

ARTIST-IN-RESIDENCE
της Κ.Ο.Θ. 2026-27

Artist-in-Residence
of the TSSO 2026-27

